

[Aksel Larsen.]

folkernes Organisationer, viser, at det reelt i Forhold til Kronens internationale Værdi kun er Finland, Estland samt Grækenland, der staar lavere med Hensyn til Matrosernes Lønninger end Danmark.

Hvad Merudgifterne ved Gennemførelsen af Regeringens Forslag angaar, har Dampskibsrederiforeningen selv udregnet det til 321 876 Kr. Jeg kan ikke tænke mig, at Dampskibsrederiforeningen har regnet for lidt, det plejer den ikke at gøre i saadanne Situationer. Jeg vil henstille, at man sammenligner dette Beløb paa godt 300 000 Kr. med de fantastiske Summer, Skibsfartens Aktionærer har hentet hjem i Dividende i de senere Aar, saa vil man erkende, at dette ikke er en for stor Belastning.

Jeg bad den højtærede Minister forklare, hvorfor man ikke fremsatte det Forslag om Arbejdstid i Skibe, som man fremsatte i 1935, hvor der ikke var Tale om nogen international Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger. Dengang mente man, det var muligt, at Danmark kunde gaa til Indførelse af isoleret Treskiftevagt for Dæksfolkene, medens man nu ikke mener, det er muligt. Ministeren maa have misforstaaet mit Spørgsmaal, i hvert Fald besvarede han det ikke. Den højtærede Minister sagde, at vi gled ind i en ny Fase efter 1935, da Genève-Konventionen vedtoges. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at i 1935 mente Socialdemokratiet og Regeringen, at man uden Hensyn til, hvad der skete i England, Norge, Sverige eller andre Lande, her i Danmark kunde indføre Treskiftevagt for Matroser. Nu siger Ministeren, at man ikke kan indføre Treskiftevagt for Matroser af Hensyn til England, Norge, Sverige og andre Lande. Jeg vil gerne spørge, hvorfor man har en saadan Forskel i sine Anskuelse fra 1935, hvor der sad et reaktionært Landstingsflertal, og nu, hvor man har Flertallet i Landstinget. Den højtærede Minister siger, at i 1937—38 var det ikke ham, der hindrede, at de allerede udarbejdede Forslag kom frem. Saa gad jeg vidst, hvem der skulde have hindret det. Der blev ført visse Forhandlinger, og man naaede ikke til Enighed, men naturligvis er det Ministeren, der har Ansvaret for, om han vil fremsætte Lovforslag eller ikke vil fremsætte Lovforslag.

Den højtærede Minister siger, at Sømændenes Forbund — jeg formoder, det er Bestyrelsen — har tiltraadt det Forslag, som foreligger her, og erklæret sig tilfreds med det, og altsaa er det kommunistiske Forslag et Overbud. Jeg synes snart, man

skal holde op med den Slags. Vort Forslag bygger paa det af Ministeren selv udarbejdede Forslag i 1937. Vort Forslag er fremsat for 3 Maaneder siden. Ministeren kom med sit Forslag for en Uge siden, og alligevel hævder den højtærede Minister, at vort Forslag, som er fremsat 3 Maaneder før og bygger paa et af Ministeren udarbejdet Forslag, der er to Aar gammelt, er et Overbud i Forhold til det Forslag, der er fremsat for en Uge siden. Jeg synes, man skal holde op med den Slags; der er Grænser for, hvor langt selv en Minister kan komme ud i Mangel paa Logik.

Ministeren siger, at det er ikke rigtigt, at han administrativt kan indføre nye Bemandingsregler, det kan kun ske af Hensyn til Sikkerheden til Søs. Det ved jeg, og jeg henstiller, at han vurderer Hensynet til Sikkerheden til Søs rigtigt.

I øvrigt vil jeg tillade mig at erindre Ministeren om, at hvis han virkelig føler sig saa stærkt bundet og hemmet af denne Klausul, der udkræver Hensyn til Sikkerhed til Søs for at indføre Treskiftevagt, kan Treskiftevagt gennemføres ved Lov, og Ministeren har sit Flertal i Orden saavel i Folketing som i Landsting, og intet hindrer Regeringen i at gennemføre det Forslag, den stillede i 1935. Det bliver simpelt hen nødvendigt af Hensyn til den fornødne Bemanding paa alle Vagter at gennemføre en bedre Bemandingsskala end den, der foreligger.

Jeg tvivler ikke om, at Sømændenes Forbund ikke vil modsætte sig, at det foreliggende Regeringsforslag gennemføres, fordi det er en Forbedring af den elendige Bemandingsskala, der findes nu; men jeg tror ikke, man siger, at man ikke ønsker at opnaa noget mere, tværtimod, man vil helst opnaa noget mere. Men hvis Ministeren stiller sig paa det Standpunkt absolut ikke at ville gennemføre noget bedre, kan man naturligvis ikke modsætte sig det her foreslaaede.

Jeg henstiller endnu en Gang disse Betragtninger til velvillig Overvejelse saavel i Regeringen som i det Udvalg, der maatte blive nedsat.

Westermann: Jeg vil gerne have Lov til at rette en Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gav Udtryk for, første Gang han havde Ordet. Det ærede Medlem mente, at jeg skulde have sagt, at Sikkerheden paa Søen var skabt den 6. Januar 1933, dengang Besætningerne blev reduceret. Min Udtalelse var kun et Referat af de Bemærkninger